

Jasmina in **Aljoša** sta lani na potovanju po **Južni Ameriki**, med 12.3. in 14.8., obiskala **Argentino**

,
Bolivijo

,
Peru

in

Čile

. V potopisih, ki jih bomo v prihodnjih dneh, tednih, mesecih, letih, desetletjih in stoletjih predstavljali na naši strani, boste imeli priložnost iz prve roke izvedeti marikatero informacijo, ki vaši pustolovski duši ne pusti spati. Da pa bo veselje še večje in ker verjamemo v vseživljensko izobraževanje, pa smo tekst za nekatere najbolj radovedne podkrepili še s teksti bratskih CC organizacij.

Prijetno branje prvega dela potepanja po Argentini.

14. MAREC 2008, □ BUENOS AIRES

Prvi večer smo se s **Juanom** iz [Hospitality cluba](#) sprehodili po bližnji soseski in takoj nama je bilo jasno, da je tukaj mnogo več ogromnih dreves, kot v katerem koli evropskem mestu. V nekaterih predelih ima človek občutek, da se ne sprehaja po 15 milijonskem mestu, ampak po tropskem gozdu.

Javni prevoz je zelo poceni (karta za bus, vlak ali podzemno stane okoli 0.20€), vendar je rahlo kaotičen (bus ustavi kjer mu pomahate).

Danes sva si v celem dnevu ogledala zelo zelo majhen del mesta in glede na svoje žulje na nogah lahko rečem, da nisva prehodila malo... Mislim, da je mesto res neskončno veliko. Na najinem "sprehodku" sva videla ogromne avenije (ena izmed njih je najsirša na svetu), nekaj turistično najbolj obiskanih trgov (Plaza de la Republica, Plaza San Martin, Plaza Lavallia, Plaza de los Dos Congressos, Palza de Mayo) in zanimive stavbe.

Ogledala sva si tudi najstarejši del mesta [San Telmo](#), kjer so stavbe nižje kot v ostalem delu mesta, ozke ulice (za naše razmere normalne ulice) in ostanki tramvaj proge. Zaradi pozne ure sva se odločila, da z ogledi ne bova nadaljevala, zato sva se ob reki počasi vrnila proti prvi postaji podzemne. Poleg podzemne, sva morala do Juanovega doma uporabiti tudi bus in ker si nisva točno zapomnila, kje sva na busu vstopila, sva po geografsko še malo raziskala sosesko in spoznala prijaznega strička, ki nama je pomagal.

Prispeval Jasmina Pečoler
Ponedeljek, 09 Marec 2009 19:34

P.S.

Vse samske punce: tukaj so fantje res mega lepi. V glavnem, ce mislite, da ni več upanja, morate nujno na pot!

19. MAREC 2008

Prespala sva v hostlu v **Puerto Madrynu**, sedaj pa odhajava na **Penninsulo Valdez** v **Puerto Piramides**

za dva dni, opazovati morske leve, pingvine, delfine, kite in orke.

Mislím da je pametno, če po tednu v Buenos Airesu strneva občutke:

V soboto smo se z Juanovo mamo, babico in Juanom odpeljali severno od Buenos Airesa, proti **El Tigre**

in delti reke

[Parane](#)

. Vozili smo se milijon let skozi polovico Buenos Airesa preden smo prispeli. Že med potjo smo videli ustje reke Parane (rio de la Plata). Reka je pri izlivu v morje najširša reka na svetu. Na drugi strani reke je

Urugvaj

, ki pa se preko reke ne vidi.

V El Tigreju sva vzela katamaran (60 pesov=15€), ostali člani Juanove družine pa so se vrnili nazaj. Katamaran naju je peljal v delto reke Parane. Pričakovala sva neokrnjeno naravo, naletela pa sva na horde ljudi, ki se vozijo z gliserji, jet-skiji, jahtami, smučajo na vodi..., na obeh bregovih rokavov delte pa je vse poseljeno s počitniskimi hišicami. Kljub temu je bilo zelo lepo, saj je veliko dreves in močvirnatega rastja, voda pa ima blatno barvo, tako, da sva vsaj malo videla, kaj naju čaka v Boliviji.

Z gliserji posiljena delta reke Parane.

Vrnila sva se z vlakom za "bogate" ljudi iz katerega sva opazovala hiše, ograjene z bodečimi žicami, ošpičenimi konicami, električnimi ograjami ter ograjami z zlepljenim steklom. Bogatejši namreč zelo dobro varujejo svoje premoženje. Tudi srednji sloji v mestu imajo na oknih in vratih povsod rešetke (tudi pri Juanu).

Naslednji dan so pri Juanu samo za naju skuhali tipično argentinsko kosilo. Ta dan je prisel iz Evrope tudi Juanov brat **Mathias**, ki namerava v Baslu studirati petje. Juan pa namerava

nasljednje leto začeti študij v Salzburgu, zato bova lako uslugo iz Hospitality cluba vrnila, ko pride v Evropo.

V ponedeljek sva obiskala bogato sosesko [Recoleta](#), kjer so naju pričakali ogromni parki z velikimi jezeri. Obiskala sva tudi [planetarium](#), kjer imajo pred vhodom razstavljenе dejanske železne meteorite. Planetarium pa je bil na žalost zaprt. Potem sva sla še v japonski park (**Japones Jardin**) in tam opazovala bonsaje in ogromne ribe.

Železni meteorit.

Popoldne smo se dobili s Juanom na **Plaza de Chile**. Ker sva tam spoznala američana ki študira v Buenos Airesu, nas je Juan kar vse skupaj peljal malo po četrti Recoleti. Ko smo prišli domov, se je začelo trdo delo, saj sva za ta dan vsej (širši!) družini ponudila tipično slovensko kosilo. Za enajst ljudi sva tako spekla goveje zrezke s praženim krompirjem ter solato s krompirjem in kuhanimi jajci. Pripravit tolko hrane ni bil ravno piknik, a so bili na koncu vsi zelo veseli, tako da je bil trud poplačan.

V torek sva se odpravila še na najbolj znan kulturno - zgodovinski spomenik v celotni Argentini, na [pokopališče v Recoleti](#), kjer so ze od leta 1822 pokopani nekateri izmed najbolj znanih argentincev (politiki, pisatelji, vojni heroji = ubijalci indijancev kakor pravi Juan) in ostali, kot na primer **Evita Peron**). Pokopališče je mesto v malem, nekateri grobovi izgledajo kot prave male katedrale. Med grobovi so ulice, tako da je res zanimivo in včasih kar malce srhljivo, saj lahko v kapelah skozi okna vidis krste...

Nato sva skočila na bus do **La Boce**, kjer sva si ogledla stadion [Boce Juniorsov](#). Je ogromen stadion, ki je razdeljen na dva dela, na dele s sedeži in na dele brez sedežev za goli, kjer se lahko nabase milijon ljudi. Trgovina s spominki Boce Juniors je skoraj tako bogata, kot v Barceloni. Ulica

Carminito

se nahaja blizu stadiona Boce Juniors. Je najbolj znana po barvastih kovinskih hišicah, po ulicah pa lahko vidis tango showe - vse zelo turistično naravnano.

Samo nekaj ulic stran pa živijo nekateri izmed najbolj revnih prebivalcev. Ko sva tam mimo hodila po barakarski soseski proti [Puerto Maderu](#), so naju fehtarili za dolarje. Puerto Madero, kamor sva sla peš iz Boce, je spet druga zgodba. To je downtown Buenos Airesa, kjer zivijo nekateri najbogatejsi prebivalci. Vse se lepo vidi na fotografijah, žal pa si v barakarskih naseljih nisva upala izvleči fotoaparata.

Prispeval Jasmina Pečoler

Ponedeljek, 09 Marec 2009 19:34

Zadnji dan v mestu sva kontaktirala Slovence, ki živijo tukaj. Gospod, ki zelo dobro govori slovensko, naju je lepo sprejel in nama pokazal vse prostore krovne organizacije. Imajo celo svojo dvorano za dogodke in svojo cerkev. Razložil nama je, da še vedno zelo čutijo svojo domobransko preteklost in da na njihov položaj zelo vpliva katera oblast je v Sloveniji. Imajo celo lastno berilo za otroke, ker so berila v Sloveniji zelo partizansko naravnana. Splosno sva ugotovila, da so dosti verni in da so zelo ponosni na svojo domobranstvo, saj to besedo neprestano videvas (na spomenikih, v arhivu, v berilu, v njihovem časopisu itd.).

Domobransko obeležje.

V sredo zvečer sta naju Mathias in Juan peljala na glavno avtobusno postajo, kjer je bil čisti kaos. Več ljudi na kupu bi si težko predstavljala. Na bus sva čakala skromnih 5 ur, ker je imel "samo" 4 ure zamude... Hja tako to gre v Argentini, bi rekel Kurt Vonnegut. Je bil pa avtobus potem dokaj v redu, semi-carma (pol spalni), kjer so stregli celo hrano, a kot se je izkazalo kasneje, kekoliko sumljivega porekla (Jasmino je namreč nekaj zvijalo v trebuhu).

Več fotografij lahko najdete v [Albumu](#).